Ἐπιμέλεια ΘΑΝΑΣΗ ΓΚΟΒΑ

ΑΧΑΪΚΑ καὶ ΑΛΛΑ

ΜΕΡΙΚΕΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΕΣ ΕΧΟΥΝ ΠΑΡΕΞΗΓΗΣΕΙ τὸ υγμα τῆς κυβερνήσεως γιὰ τιτότητα. — Καὶ κατασκευάζουν παρασκευάζουν προϊόντα περισσότερο λειψὰ ἀπὸ ὅσο ἐπιτρέ- ἡ πάνια ρωμέϊκη πονηρία. — Σύμφωνα μὲ ὅσα γράφει τὸ ιοδικὸ «Πολιτικὰ Θέματα» οὔτε 10ο)ο φυσικὸ χυμὸ δὲν πε- χουν τὰ Ἑλληνικὰ ἀναψυκτικά ★ ΤΩΡΑ ΜΕ ΤΑ «ΜΕΡΟ- ΝΙΑ» καὶ τὶς «δρύμες» βρῆκε ἡ θάλασσα νὰ εἶναι τόσο γλυκὰ μὴ κι' ἀκύμαντη κι' ὅσο ποτὲ ἄλλοτε κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ ο ...κυκλοθυμικοῦ ἐφετεινοῦ καλοκαιριοῦ. — Πρὸς μεγάλην ογοήτευση τῶν τηρούντων τὰ πατροπαράδοτα (ἀρκετὰ ἀφελῆ συγκεκριμένη περίπτωση) καὶ χαρὰν τῶν μὴ ἐχόντων παρό- ες προλήψεις. — Οἱ ὁποῖοι χαίρονται τώρα (καὶ μέχρι τὴν ακὴ τοῦ Σωτῆρος) μόνοι τὰ μπάνια τους ★ ΣΕ ΤΕΡΑΣΤΙΟ ΒΗΤΟΣΤΑΣΙΟ θέλουν νὰ μετατρέψουν τὸν Βεζούβιο ὁρι- νοι Ἰταλοὶ εἰδικοί, ποὺ ὑποστηρίζουν ὅτι τὸ γνωστὸ ἡφαί- ιο παράγει θερμοκρασίες ἄνω τῶν 200 βαθμῶν. — Πολὺ ξ- νη ἡ ἰδέα ποὺ ὁπωσδήποτε θὰ προέρχεται ἀπό... ἡφαιστειώ- ς ἰδιοσυγκρασίες.

Ὑπακοὴ

«ΚΥΡΙΟΣ χριστιανικῶν ἀρχῶν, ἀλλὰ ὄχι καὶ θρησκόληπτος, ἐτῶν 64 ζητεῖ σύζυγον μέχρι 30 ἐτῶν καὶ ὑπάκουον»...

Αὐτὰ γράφει ἡ μικρὴ ἀγγελία τῆς Στήλης τῶν Συνοικεσίων.

Ἐκεῖνο ποὺ δὲν γράφει εἶναι, ὅτι ἡ ἡλικία τῶν 30 ἐτῶν πρὸς τὰ 65 δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι συζυγικὴ (καὶ μάλιστα χριστιανικῶν ἀρχῶν) ἀλλὰ ὑπακοὴ κόρης πρὸς μπαμπά.

Ἐὰν ὁ κύριος δὲν ὑπονοεῖ αὐτὸ ἀκριβῶς, οὔτε καὶ οἱ χριστιανικὲς ἀρχὲς τὸν πείθουν ὅσο κι ἂν διατυμπανίζονται.

Καὶ οἱ θεατὲς

ΓΥΜΝΙΑ ἄνευ προηγουμένου, στὰ μεγάλα θέατρα τοῦ Μπρόντγουαίη.

«Πολὺ σύντομα ἐδήλωσε θεατρικὸς ἐπιχειρηματίας ὅλος ὁ κόσμος στὸ θέατρο θὰ εἶναι γυμνός. Ἀκόμη καὶ οἱ μηχανικοί, καὶ οἱ ἠλεκτρολόγοι...».

Ἀλλὰ γιατὶ ὄχι καὶ οἱ θεατές;

ΠΡΩΪΝΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ

Εἶναι διαστροφὴ

ΚΑΜΜΙΑ ἀξία στὸν κόσμο εἶναι ὁμόφωνα παραδεκτή, ἀ- βλητη καὶ ἄμεση ὅσο ἡ ὁμορ

Ἀκόμη καὶ τὸ ἀσκητικὸ πνεῦ- ποὺ ἀποκρούει τὴν ὀμορφιά, δεικνύει μὲ τὴν ἀπομάκρυν- του, τὴ μεγάλη καὶ ἀκατά- ητη δύναμή της. Δηλαδὴ τὴν εἶται καὶ τὴν ἀποκηρύσσει, ἔμφαση καὶ ἔξαρση ἀνάλογη ὸς τὴν δραστικότητα καὶ τὴν τοκρατορία της. Δὲν τὴν θ εῖ ἀμελητέα, δὲν ἀδιαφορεῖ. λλὰ ἀντιδρᾶ ἀπὸ θρησκευτικο- σοφικὴ πεποίθηση καὶ μονο- ρεια ποὺ γίνεται ἰδεοληπτικὸ μα.

Ὑπάρχουν ἔπειτα καὶ οἱ εὐνοῦ Καὶ αὐτοὶ ἀπολαμβάνουν, σες καὶ τόσες ὀμορφιὲς ἀσχέ- ς ἂν δὲν εἶναι σὲ θέση λόγῳ τομικῆς βλάβης νὰ ἐντρυφή- ν οὐσιαστικότερα. Θεωρητι- ὅμως εἶναι σὲ θέση νὰ δια- νουν τὸ ὡραῖο ἀπὸ τὸ ἄσχημο. Μόνο σὲ μιὰ περίπτωση συμ- νει οἱ αἰσθήσεις νὰ διαταράσ νται τόσο ὥστε ἀπὸ δέκτης ὡραίου καὶ φίλτρα ὀμορ- νὰ μετατρέπονται σὲ σιχα- ὰ ἑρπετὰ ποὺ ἐγκαταλείπουν ῶς τοῦ ἥλιου, γιὰ νὰ χωθοῦν ήγορα στὴ δυσοσμία καὶ νὰ ἀ- μικήσουν ὅ,τι ἀηδιαστικότερο πάρχει.

Αὐτὴ ἡ ἀνταρσία τῶν αἰσθή- αὐτὴ ἡ πλήρης διαστρο- ποὺ τὶς μεταβάλλει ἀπὸ θεῖα σὲ κοπροβόρα φίδια, συν- εῖται κατὰ μίαν εἰρωνία τῆς ης στὸν χῶρο ἐκεῖνο ποὺ τὸ αῖο πρέπει νἄχει τὸν πρῶτο γο. Δηλαδὴ στὸν ἔρωτα ποὺ γνωστὸν χρησιμοποιεῖ τὴν ὀ- φιὰ σὰν τὸ ἀποτελεσματικό- ο καὶ φυσικότερο πρεσβευτή

Κι' ὅμως στὸ χῶρο αὐτὸ τοῦ γείου παραδεισου (τοῦ μόνου ς) ὑπάρχουν καὶ περιπτώ- ποὺ ἡ ὀμορφιὰ κατατροπώ- ἀπὸ ἕνα αἴσθημα γιγαντω- ὄχι μὲ τὴν ἀκτινοβολία τῆς αιότητας ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴν κρουστικὴ ἀκόμη ἀσχήμια, προσώπου!

Ἴσως παρατηρήσει κανείς. Ὁ ὁ ἔρωτας δὲν κοιτάζει χρό ἔτσι δὲν διακρίνει καὶ ὀμορ- ὅταν δύο καρδιὲς βροῦν τὸν κλειστικὸ μυστικὸ κώδικα, πλήρους ἐπικοινωνίας. Για- λοιπὸν νὰ σοκάρεται κανεὶς ἡ ψυχικὴ ἀκτινοβολία ὑπο- μίζει τὴν ἐξωτερικὴ ὀμορ-

Πρόκειται ὅμως πάντοτε γι' ; Ποιὰ ψυχικὴ ὀμορφιὰ αἰ- μπορεῖ νἄχει μιὰ μέγαιρα βρίσκοντας λειψὸ τὸν συζυ- ὸ ἐπιούσιο ἀναζητεῖ συμπλή- μα κι' ἄλλου;

Ἡ ἀποκλειστικότητα ἑνὸς αἰ- ήματος ἔστω καὶ αὐτοῦ τοῦ ἐ- πέδου, ἴσως νὰ ἀποτελεῖ τὴν ἐ- δειξη μιᾶς ψυχικῆς προσκολ- σεως ποὺ πρέπει νὰ εἶναι καὶ παθής. Ἀλλὰ συνήθως οἱ γυ- ικὲς τῆς κατηγορίας αὐτῆς δὲν ουν ἀντίρρηση σὰν ὁ ἕνας δὲν πρόχειρος νὰ ἀναλαμβάνει λλος τὴ συνέχιση τῆς σεξου- κῆς.. ἐπιμορφώσεως. Τί θέλ- ὅμως πρὸς τὴν ἀσχήμια; Ἀ- λῶς ἐκεῖνο τὸ ἀνομολόγητο τι» ποὺ συνυπάρχει. Ἐκεῖνο δὲν σταθμίζεται δὲν προσδι- ίζεται δὲν ἑρμηνεύεται. Ἐκεῖ- τὸ ἀβυσσαλέο «κάτι» ποὺ σ' γίνεται δεσμώτης, καμμιὰ καὶ ἐν ἐπιγνώσει του.

λλὰ τότε, θὰ πῆτε: τὸ πρά- δὲν εἶναι καὶ τόσο τερα- Διότι ἀνεξαρτήτως τοῦ ναι αὐτὸ τὸ «κάτι» ἀποτε- ίαν αἰτία ἕνα παράγοντα ἰκανοποιήσεως, ἴσως καὶ εὐτυχίας. Ἐδῶ ὅμως εἶναι καὶ τὸ ζήτημα. Ἂν δηλαδὴ αὐτὴ ἡ ἐν ἀγνοίᾳ τῶν αἰσθήσεων καὶ τῶν φυσιολογικῶν δεδομένων ροπὴ πρὸς ὁποιαδήποτε ἱκανοποίηση, δὲν εἶναι σὲ τελευταίαν ἀνάλυση ἡ μεγαλύτερη ἀσθένεια, ἡ χειρότερη καταδίκη, γιὰ τὸν ἄνθρωπο

★ ΣΥΝΕΧΕΙΑ
ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛΙΔΑ

Η ἀποτυχία...

«ΤΟ 1975 οἱ πολίτες τῆς Ἀθήνας δέχθηκαν βασικὰ τὴ μετατροπὴ τῆς τοπικῆς ἐκλογικῆς διαδικασίας σὲ διαδικασία πολιτικῆς ἀντιπαράθεσης πρὸς τὴν παράταξη ποὺ κυβερνᾶ... χωρὶς ὅμως καὶ νὰ ἀπαλλοτριώσουν τὶς προσδοκίες τους ὅτι θὰ ἀποκτήσουν ἕνα δημοτικὸ συμβούλιο κι' ἕνα δήμαρχο ποὺ θὰ ἐξασφάλιζε κάποιο νοικοκυριὸ στὸν πρῶτο δῆμο τῆς χώρας μὲ τὰ τόσα καὶ τόσα δύσκολα στὴν ἀντιμετώπισή τους προβλήματα...».

Αὐτὰ γράφει ἡ «Ἐλευθεροτυπία» καὶ τὰ ἀντιγράφουμε μιὰ καὶ αὐτονόητα ἔχουν ἰσχὺ καὶ γιὰ τὴν Πάτρα, ἀφοῦ ὅμοιες ὑπῆρξαν καὶ ἐδῶ τόσο οἱ προσδοκίες, ὅσο καὶ οἱ διαψεύσεις.

Καὶ συνεχίζει ἡ ἀδιάβλητα προοδευτικὴ καὶ δημοκρατικὴ ἐφημερίδα: Τὸ ὅτι σήμερα ὅλα τὰ κόμματα δείχνουν ἔμπρακτα πόσο θεωροῦν ἀποτυχημένο αὐτὸ τὸ συμβούλιο — —ἀπαράδεκτο γιὰ τοὺς πολίτες τῆς Ἀθήνας ἢ ἀκόμη χειρότερο, ἀνύπαρκτο γιὰ πολλοὺς ἀπ' αὐτούς — δείχνει πόσο λάθος ἦταν αὐτὴ ἡ τακτική. Καὶ τὸ φόρτωμα ὅλων τῶν εὐθυνῶν τῆς ἀποτυχίας στὸ πρόσωπο τοῦ δημάρχου, δὲν περιορίζει τὶς πραγματικὲς εὐθύνες τῶν κομμάτων.

...Θὰ ἐπαναληφθῇ;

ΙΔΟΥ καὶ μερικὰ ἄλλα ἀξιοσημείωτα:

«Ὁ πολίτης στὸ τοπικὸ ἐπίπεδο ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ θέλει νὰ δοκιμάση τὴν ἀποδοτικότητα — αὐτὸ ποὺ ὀνομάζουμε νοικοκυρωσύνη — ἀκόμη καὶ τοῦ δικοῦ του κόμματος μὲ πολὺ πρακτικὰ κριτήρια κι' ὄχι μὲ θεωρητικὲς διακηρύξεις. Κάποτε οἱ πολίτες κουράζονται νὰ ἀκοῦνε γενικὲς ἀρχὲς καὶ διακηρύξεις ποὺ δὲν ἔχουν τὴ μορφὴ λεπτομεροῦς προγράμματος γιὰ τὰ θέματα τῆς καθημερινότητος. Καὶ οἱ Ἕλληνες δημότες πολλὲς φορὲς διαπίστωσαν ὅτι οἱ δήμαρχοί τους εἶναι σὰν ὁρισμένους οἰκογενειάρχες ποὺ εἶναι καλοὶ καὶ «λεβέντες» ἔξω ἀπ' τὸ σπίτι τους καὶ ἀνυπόφοροι ἢ ἀνίκανοι μέσα σ' αὐτό.

Καὶ ἡ Ἐλευθεροτυπία καταλήγει:

«Ἡ λαϊκὴ αἴσθηση, γιὰ τὸ τί λογῆς πρέπει νὰ εἶναι ἡ τοπικὴ ἐξουσία, περικλείεται στὴν τόσο συχνὰ προβαλλόμενη θέση «οἱ δῆμοι θέλουν νοικοκυριό». Κι' εἶναι δύσκολο νὰ πεισθεῖ ὁ πολίτης ὅτι τὸ «νοικοκυριό» πρόκειται τελικὰ νὰ ἐπιτευχθεῖ, ὅταν τὸ στήσιμο τῆς κοινῆς προσπάθειας γιὰ τὴν κατάληψη τῆς τοπικῆς ἐξουσίας γίνεται ὄχι πάνω στὴ βάση τοῦ προγράμματος, ἀλλὰ στὴ βάση τῆς «ταμπακέρας». Δηλαδὴ τοῦ ποιὸ ποσοστὸ δυνάμεως θὰ ἔχει κάθε συμβαλλόμενος στὴ συγκρότηση τοῦ συνδυασμοῦ καὶ τελικὰ στὴν συγκρότηση τοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου...».

Εἰλικρίνεια θαυμαστή, ἀναμφιβόλως. Ἀλλὰ πάντα... κατόπιν ἑορτῆς. Ἡ μήπως τούτη ἡ αὐτοκριτικὴ θὰ ὁδηγήση καὶ σὲ ἀνάλογη διόρθωση πλεύσεως μερικῶν σούπερ πολιτικοποιημένων;

Ἴδωμεν.

«Η ΗΜΕΡΑ»

ΠΡΟ 30 ΕΤΩΝ

ελλώδεις ἐπιθέσεις τοῦ στρατοῦ στὰ ἑλληνοαλβανικὰ σύνορα

ΑΝΝΙΝΑ. Ἤδη ἀπὸ τῆς ς ἐξεδηλώθη γενικὴ ἐπίθε- οῦ Στρατοῦ εἰς ὅλους τοὺς τοῦ μετώπου Γράμμου— μὲ προπαρασκευὴν τῆς ἀεροπορίας καὶ τοῦ πυροβολικοῦ. Αἱ ἐθνικαὶ δυνάμεις ἐξαπέλυσαν θυελλώδεις ἐπιθέσεις ἰδίᾳ κατὰ μῆκος τῆς Ἑλληνο—Ἀλβανικῆς μεθορίου καὶ βορείως τοῦ Κερασόβου, τὸ ὁποῖον κεῖται εἰς ἐρείπια συνεπείᾳ βομβαρδισμῶν ὡς ἐπίσης καὶ εἰς τομέα Φούρκας καὶ Νεστορίου.

άνομον ογραφεῖον

ΗΝΑΙ. Κατόπιν ἐνεργειῶν Ἀστυνομίας ἀνεκαλύφθη ἐν ἀνδρας μυστικὴ κρύπτη μέ- τὴν ὁποίαν ἐλειτούργει, ομον τυπογραφεῖον τῆς ἐ- πῆς Πόλης τοῦ ΚΚΕ. Συ- ἡ ὁ Μιχ. Δημητρίου.

ύρώπη

ΜΗ. Ὁ πρωθυπουργὸς ντε Ντὲ Γκάσπερι, ὁμι- ς τὸ Συνέδριον τοῦ Χρι- οδημοκρατικοῦ κόμματος, ε: «Ἂν πρόκειται τὸ Εὐ- κὸν πρόγραμμα ἀνορθώσε- φέρει ἀποτέλεσμα πρέπει ηγήση εἰς ἵδρυσιν Εὐρωπα- Ὁμοσπονδίας».

Ἐκπτώσεις

20ΗΜΕΡΟΝ καλοκαιρινὸ ξεπούλημα στὴν μεγάλη ἀθηναϊκὴ ἔκθεσι ὑφασμάτων Ἁγίου Νικολάου 7. Ἐμπριμὲ μεταξωτὰ καὶ βαμβακερὰ τσίτια καὶ διάφορο ρετάλια, κασμίρια, ὁλόμαλλα καὶ τσελβὸλ Εὐρώπης.

Θεάματα

ΖΕΝΙΘ. «Ὁ Πειρασμὸς» (Ἀκατάλληλο γιὰ παντρεμένους), μὲ τὴν Ὀλίβια Ντὲ Χάβιλλαντ, Ρίτα Χαίηγουορθ καὶ τὸν Τζέημς Κάγκνεϋ.

ΕΣΠΕΡΟΣ «Στὸ περιθώριο τῆς Ζωῆς», μὲ τὸν Σάρλ Μπουαγιέ.

Η ΚΑΘΥΣΤΕΡΗΣΗ ΤΩΝ ΓΗΡΑΤΕΙΩΝ

Θὰ σπάσουμε τὸ «φράγμα» τῆς ἡλικίας τῶν 100 ἐτῶν

Νὰ κινεῖσθε, νὰ ἐργάζεσθε καὶ νὰ κάνετε ὄνειρα γιὰ τὸ μέλλον

ΣΤΟ ΧΕΡΙ ΣΑΣ ΕΙΝΑΙ ΤΑ «ΚΑΛΑ ΓΕΡΑΜΑΤΑ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ. (Ἰδ. Ὑπ.).— Τὰ γηρατειά. Μιὰ λέξη ποὺ τρομάζει ὅσους εἶναι... νέοι καὶ ποὺ ἀπασχολεῖ σοβαρὰ ὅσους εἶναι... γέροι. Ἀλλὰ περισσότερο ἀκόμη ἀπασχολεῖ τοὺς ἐπιστήμονες ὅλου τοῦ κόσμου, ποὺ ἐπιδιώκουν νὰ ἀνακαλύψουν τρόπους, ἂν ὄχι «καταργήσεως» τοῦ γήρατος, τουλάχιστον καθυστερήσεως τοῦ ἐρχομοῦ του. Κι' ἀκόμη τρόπους ὥστε καὶ ὅταν φθάσουν τὰ γεράματα, νὰ μὴν ἔρχονται μαζὶ μὲ ὅλα τὰ γνωστὰ συνακόλουθα, ποὺ κάνουν προβληματικὴ τὴ διαβίωση, ὄχι μόνο τῶν γερόντων, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀνθρώπων τοῦ περιβάλλοντός τους.

Μποροῦν νὰ «ἀναχαιτιστοῦν» τὰ γηρατειά; Τὸ ἐρώτημα αὐτὸ βρίσκεται στὸ ἐπίκεντρο τοῦ ἐπιστημονικοῦ ἐνδιαφέροντος, ἀλλὰ καὶ τῆς πρακτικῆς «γεροντολογίας».

Βιολογικὰ ὁ ἄνθρωπος διανύει μιὰ συγκεκριμένη τροχιὰ καὶ ἂν δὲν ὑπῆρχαν οἱ ἀσθένειες ποὺ συντομεύουν τὴ ζωὴ καὶ προκαλοῦν, ὅταν δὲν εἶναι θανατηφόρες πλῆθος προβλημάτων ὑγείας ποὺ εἶναι πολὺ χειρότερα ὅταν φθάνουμε «σὲ μιὰ κάποια ἡλικία», ὁ μέσος ὅρος ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου θὰ εἶχε παραταθεῖ πολὺ περισσότερο πέρα ἀπὸ τὰ 70—73 χρόνια ποὺ εἶναι τώρα.

Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι θέλουν νὰ ξεπεράσουν τὰ ἑκατὸ χρόνια. Ἄλλοι τὸ κατορθώνουν καὶ ἄλλοι δὲν φτάνουν σ' αὐτὸ τὸ ὅριο, ὄχι γιατὶ δὲν μποροῦν, ἀλλὰ γιατὶ δὲν φρόντισαν ἐγκαίρως νὰ δημιουργήσουν τὶς προϋποθέσεις γιὰ νὰ ἀποκλείσουν ἀπὸ νωρὶς τοὺς ἀνασταλτικοὺς παράγοντες. Ὁ Ἀμερικανὸς γεροντολόγος δρ. Μπράϊαν Κήττον, τονίζει:

«Ὑπάρχουν μερικοὶ χρυσοὶ κανόνες ποὺ πρέπει ν' ἀκολουθοῦμε στὴ ζωή μας, ὄχι μονάχα γιὰ νὰ ζήσουμε περισσότερο, ἀλλὰ γιὰ νὰ εἶναι ὁ βίος μας εὐκολότερος καὶ ὀμορφότερος. Λίγο — πολὺ ὅλοι μας, ἀπὸ μιὰ ὁρισμένη ἡλικία καὶ πάνω ἀρχίζουμε νὰ ἀνακαλύπτουμε ὅτι δὲν ἐφαρμόσαμε ποτὲ ὅπως ἔπρεπε αὐτοὺς τοὺς «χρυσοὺς κανόνες», μὲ ἀποτέλεσμα νὰ μὴ μποροῦμε ν' ἀναχαιτίσουμε πλῆθος ἀπὸ ἐχθροὺς τῆς ὑγείας μας καὶ τῆς νεανικότητάς μας. Ἡ τακτικὴ παρακολούθηση τοῦ ὀργανισμοῦ μας ἀπὸ γιατρούς, ἡ διατήρηση τῶν δοντιῶν σὲ ἄριστη κατάσταση, ἡ ἐξαγωγὴ τῶν ἀμυγδαλῶν ὅταν ἀρχίσουν νὰ κάνουν «ἀπορροφήσεις», ἡ τακτικὴ ἄσκηση τοῦ σώματος, ἡ λήψη φαρμάκων καὶ διαφόρων κατατοπίων μόνο ὅταν εἶναι ἀπαραίτητα καὶ ὄχι «γιὰ ψύλλου πήδημα», ὁ ἔλεγχος τοῦ βάρους μας, τὸ σταμάτημα τοῦ καπνίσματος (καλύτερα θὰ ἦταν νὰ μὴ τὸ ἀρχίζαμε ποτέ), ἡ ἤρεμη διαβίωσή μας, εἶναι πράγματα ποὺ «μᾶς διαφεύγουν» ὅταν εἴμαστε πολὺ νέοι. Νομίζουμε ὅτι ὁ ὀργανισμός μας δὲν πρόκειται ποτὲ νὰ ὑποστεῖ φθορές, ἔχουμε τὴν ἐντύπωση ὅτι μὲ τὴν χρήση τῶν φαρμάκων ὅλα ἐπανορθώνονται καὶ ὅτι τὰ νοσοκομεῖα εἶναι οἱ τόποι ἀποκαταστάσεως τῆς κλονισμένης ὑγείας μας. Ὅταν γεράσουμε πρόωρα, τότε καταλαβαίνουμε πόσο λανθασμένες ἐκτιμήσεις κάναμε. Ἀλλὰ τότε εἶναι πολὺ ἀργά. Τὰ ἑκατὸ χρόνια γίνονται πλέον ἕνα ἄπιαστο πουλί, ἕνα ἀνεκπλήρωτο ὄνειρο. Καὶ τὸ χειρότερο: ἀπὸ τὰ πενήντα μας, ἢ τὸ πολὺ τὰ ἑξῆντα, ἀρχίζουμε νὰ «καταρρέουμε».

Οἱ διαπιστώσεις αὐτὲς τοῦ Ἀμερικανοῦ ἐπιστήμονα, ἐπαληθεύουν καθημερινὰ σ' ὁλόκληρο τὸν κόσμο ποὺ τὰ σύγχρονα «γεράματα» ἔχουν περισσότερα — ἀναλογικὰ μὲ τὶς προόδους τῆς ἐπιστήμης — προβλήματα ἀπὸ τὰ γεράματα τοῦ παρελθόντος. Ἕνα γενικὸ σύνθημα ποὺ ἔχει ριχτεῖ τώρα ἀπὸ τοὺς ἐπιστήμονες εἶναι: «κινεῖσθε πολὺ — κινεῖσθε ὅλο καὶ περισσότερο». Κι' ἀκόμη πρέπει οἱ ἄνθρωποι νὰ μάθουν νὰ ξεπερνοῦν τὸ «στρές», τὸ ἄγχος τῆς τεχνολογικῆς ἐποχῆς. Μέσα στὸν ὅρο «κίνηση», οἱ γιατροὶ — κυρίως οἱ γεροντολόγοι — ἐντάσσουν καὶ τὴν ἐργασία καὶ ὄχι μόνο τὴν φυσικὴ ἄσκηση. Πραγματικά, ἡ ἐργασία εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ μεγάλα «ἀτοῦ» γιὰ τὴ μακροβιότητα. Δὲν εἶναι τυχαῖο αὐτὸ ποὺ ἔλεγε πρὶν λί-

★ ΣΥΝΕΧΕΙΑ
ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΚΑΡΕΚΛΕΣ ΕΞΟΧΗΣ
ΕΜΠΡΙΜΕ
ΤΩΝ 260 ΔΡΧ. 210

ΜΠΑΛΛΕΣ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟΥ
ΔΕΡΜΑΤΙΝΕΣ
ΔΡΧ. 170

ΑΠΟΣΜΗΤΙΚΟ ΣΠΡΕ'Υ'
ΒΑC ΓΙΓΑΣ
ΔΡΧ. 75

όλα σας όλα σας όλα σας

ΒΑΡΚΑ ΙΤΑΛΙΑΣ 4 ΑΤΟΜΩΝ
ΜΕ ΞΥΛΙΝΟ ΠΑΤΩΜΑ
ΚΑΙ ΒΑΣΗ ΜΗΧΑΝΗΣ
ΤΩΝ 7.400 ΔΡΧ. 4.950

ΘΕΡΜΟΣ ΝΕΡΟΥ 3 ΚΙΛΩΝ
ΜΕ ΒΡΥΣΑΚΙ
ΤΩΝ 360 ΔΡΧ. 285

ΣΙΔΕΡΑ AEG
ΑΥΤΟΜΑΤΑ
ΤΩΝ 920 ΔΡΧ. 750

όλα σας όλα σας όλα σας

ΠΟΔΗΛΑΤΑ
ΤΣΕΧΟΣΛΟΒΑΚΙΑΣ
ΤΩΝ 2.200 ΔΡχ. 1.750

ΑΛΜΠΟΥΜ
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΩΝ
ΔΡΧ. 98

ΖΥΓΑΡΙΕΣ ΚΟΥΖΙΝΑΣ
ΑΓΓΛΙΑΣ
ΔΡΧ. 350

όλα σας όλα σας όλα σας

όλα
όλα σας
έκπτώσεις
1-20 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ
Μουστάκης
τα εχει ολα και συμφερει